

అగా అనగా బావా దేశం వీర సంఘుడి నే రాజు పరి పావిత్రా ఉండేవాడు ఆయన పరాక్రమచేత, అనేక రాజ్యాలు బయ్యి, తనకు సామంతులుగా పనిచేసాడు.

కొన్నిసార్లు వీర సంఘుడు రాజకుమారలు, అల్లసానాండగర్లవంతులు, ఒహు కరాకమ వంతులు చిన్ననాడే నాయకగారు ననుస్రవిదర్లు కేర్పించా విలువిద్య వారి ప్నోతో పెట్టినాడు.

వీర సంఘుడు జయించిన రాజ్యాలలో, రత్నపురం అనే సామంత రాజ్యకీంది దానిని రణ సంకనేగాజు పరిపాలిస్తూ ఉన్నాడు ఆ రాజు ఎప్పుడైనా, వీర సంఘు నోడించి, ఏమగురు కొడుకును చంప రాజ్య మాక్రమిద్దా మని చూస్తూన్నాడు దీనికితోడు తన దగ్గర ప్రచండ వైరిపుకనే మంత్ర ప్తే ఒకడు ఉన్నాడు వాడి నహా యంతో, తాను రాజ్యం జయించాలని నమయంగురించి కాసుకొని గూర్చున్నాడు రణ సింగు స్వతహాగా, కూర్చుడు తన రాజ్యమే

కాకుండా చుట్టూ ప్రక్కల ఉన్న చిన్న రాజులను రణసింగుంటే హాకల్ మం రాజులను తండ్రి దగ్గరనుండ ఒక రాజుని ప్రయత్నం నేరనేర దనుకున్నాడు రణసింగు దీనికి వదలినా విభాసం ఆలోచిస్తూ ఉన్నాడు.

ఇక్కడ వీర సంఘుడు పల్లలతో హాయిగా నాడేపం చేసాన్నాడు ఏమగురు పల్లలకు మంచి యుక్త వయస్సు వచ్చింది తండ్రి గారికి వలోలు లేకుండా కాపాడు తున్నాడు.

ఒక నాడు ఏడు గురు అన్న దమ్ములు వేటవైన సరదాపుట్టి, తండ్రి గారి అను మతి తీసుకొని బయలు దేరారు. ఆలాగు కొంత దూరం అడవిలో పోతుండగా, వారికి ఒక దివ్యసాధం కనిపించింది. ఏడుగురు అన్న దమ్ములకు, ఒకవిధమైన ఆశ్చర్యం కలిగింది. మనుష్య సంచారంలేని, యీ నట్టడవిలో యీ సాధం ఎందుకు ఉందా అనిపించిందిదాని సంగతి తెలుసుకోవడానికి, వేట సంగతి మరచి బయలు దేరేరు సాధం దగ్గరకెళ్లే సర్కి వారికి, కిలకిల నవ్వులు గాజులవ్వనులు వినబడుతున్నాయి వీరికి మరీ వింతగాఉంది, మనుష్యులు ఎక్కడా కనిపించరు, నవ్వులుమాత్రం వినబడుతున్నాయి అద్భుత వడకుండా ఇంకా మందిరంలో పలికెళ్లారు. చక్కని పాటలు, మువ్వలవ్వనులు, వినిపిస్తూన్నాయి. ఎక్కడ చూచినా, ఎవరూ కనిపించరు కొంత సేపటికి ఒక అపురూప సుందరి కనిపించింది ఆమెను చూడగానే, ఏడుగురు, మైమరచిపోయేరు, వారు వచ్చినవనే మరచి, ఆమె ఆటపాటల్లో మునిగి తేలుతున్నారు. కొంత సేపటికి, ఏడుగురు రాజకుమారులు, సొమ్మసిల్లి, మంచంమీద పడియున్నారు. యీ కార్యమంతా రణసింగువద్ద ఉన్న ప్రచండ భోవుని మాంత్రిక శక్తి ప్రభావంచేత సొమ్మసిలి పడియున్న ఏడుగురు రాజకుమారులను ఏడుపందులుగా జేసి, నిర్జనంగా ఉన్న ఒక ద్వీపంలో విడచి పెట్టేశాడు.

వీరసింహుడు వేటకు వెళ్ళిన కొడు

కులు రాలేకని ఆశ్చర్యో, భటులను అన్ని వైపులా పంపాడు, ఎక్కడా స్పిలబాడ తెలియలేదు. తన వృద్ధాప్యంలో రాజ్యభారం స్పిలవైపెట్టి, తాను విశ్రాంతి తీసుకుందామనుకుంటే, మధ్య యీ విషత్తు కలిగింది రాజుగారికి, స్పిలల సంగతితప్ప, మరొక గొడవలేదు రాజ్యకార్యాలమీద దృష్టి అసలే లేదు. యీలాగ కొన్నాళ్లు గడవగా, రణసింగువద్దనైవ్యంతో, ఒక నాడు అర్ధ రాత్రి వీరసింహుని రాజ్యంవైబడి, వీరసింహుని కట్టుబట్టలతో అడవికి తరిమి తాను సింహాసనం ఆక్రమించు కున్నాడు. వీరసింహుడు చేయునది లేక, తన భార్యతో నట్టడవిలో ఒక పర్ణశాలని నిర్మించుకొని, కాలం గడుపు తున్నాడు. ఆ దగ్గరఉన్న కొండ వాళ్లతో స్నేహంచేసి, తన సంగతంతా వాళ్లతో చెప్పాడు కొండవాళ్లు విచారించి, వాళ్లచేత వైన సహాయం చేస్తామన్నారు. ఆనాటినుండి, వీరసింహు మహారాజుని, తమ వలికగా చూచుకుంటున్నారు.

ఒక నాడు ఏ దేశంనుంచో ఒక మాంత్రిక చక్రవర్తి వీరసింహుడు ఉన్న అడవిమార్గం గుండా రత్నపురం పోతున్నాడు. కొండవాళ్లు, ఆయన్ను చూచి, సమస్కరించి తన వలిక దగ్గరకు తీసుకొచ్చారు. వీరసింహుడు ఆ మాంత్రిక చక్రవర్తిని, గౌరవించి, తన దేశ చరిత్రను, సవిస్తరంగా మనవి చేశాడు. రాజు గారి మాటలకు, మాంత్రిక చక్రవర్తికి జాలికలిగి

తప్పక సహాయం చేస్తానన్నాడు. తన మంత్ర శక్తివలన, వీరసింహుని పుత్రులు ఎక్కడఉన్నారో తెలుసుకొని, వారిని మనుజులుగా చేసి ఆ ద్వీపంలో వదిలేశాడు.

“రాజా: నీ పిల్లలు, పాపంక ద్వీపంలో, పందులుగా ఉన్నారు. వారిని మంత్ర ప్రభావం చేత, మనుజులుగా చేసినాను. వారిని ఇక్కడికి తెచ్చుటకు, నాకు అంత మంత్రశక్తి లేదు, వారికి ఎప్పుడు భార్యలు వస్తే వాళ్ళే ఇచ్చుటకు రాగలరు నీవు వారిగురించి ఎన్ని విధాల ప్రయత్నించినా, లాభంలేదు సరికదా, వారి ద్వీపం దగ్గరకు పోయేరా, వెళ్ళినవారు, నీ కుమారులు తిరిగి పందులుగా మారిపోతారు. జాగ్రత్త కొంచెం ఓపిక పట్టు” అన్నాడు.

రాజు మరీ మాటాడక ఊరుకున్నాడు కొడుకుల రాకకు ఎదురు చూస్తూన్నాడు.

రాజకుమారులు ఏడుగురు పండులరూపంనుండి మనుష్యులరూపంలోనికి వచ్చారు. వారు ఏడుగురు, ఆడవిలో ఉన్న చెట్లనునరికి, అక్కడ వ్యవసాయం ప్రారంభించారు. వారికి కావలసిన తినుబడిపదార్థాలు పండించు కుంటున్నారు. ప్రతిరోజు వారు కష్టపడి పండిస్తూన్న దుండలు కాయలు మొదలైనవి ఎవరికి తెలియకుండా ఏనో తినేసి పోతుండేవి. వారి తిండికి లోపంవచ్చేది.

ఒక నాడు ఏడుగురు అన్నదమ్ములు, పందుల సంగతి తెలిసి కొందామనుకొని, యీ తంతా గస్తి తిరుగు తున్నారు, ఒకరి తరువాత

ఒకరు. ఆఖరి అన్నదమ్ముల వంతు వచ్చింది, తక్కిన ఆరుగురు నిద్ర లోఉన్నారు. ఆఖరి అన్నదమ్ముడు విల్లమ్ముల ధరించి, గస్తీ తిరుగు తున్నాడు ఇంతలో పండుల అరు పులు వినబడు తున్నాయి, కాని పండులు మాత్రం కనిపించ లేదు వెన్నెల రాత్రిలో పండులు కన బడకపోవడం, అరుపులు వినబడ డం, గోతులు ఉండడం అంతా ఆశ్చర్యంవేసింది బాణం ఎక్కు పెట్టి నలువైపులా చూస్తున్నాడు. ఒక మూలనుండి, కనీ కనిపించనట్టు నీడ లాగ, పంది కనిపిస్తూంది, ఎక్కు పెట్టిన బాణాన్ని ఒక్కసారిగా వది లాడు దాంతో పందికి తగిలింది అరుస్తూ పారిపోయింది. వెంటనే చిన్నవాడు గబగబా అన్నలను లేపి పందిజాడ తెలసు కుందాంపద మన్నాడు వాళ్లు నిద్ర మత్తుమీద,) కయంపోదాం ఉరుకో మన్నారు చిన్న వాడు మరి మాటాడక, యారితో పండుకున్నాడు.

ఉదయాన్నే ఏడుగురు అన్న దమ్ములు, పందిని వెతకడానికి బయలుదేడారు పంది శరీరంనుంచి కారిన రక్తపు మరకల జాడతో, మొలగా వెతుకుకుంటూ తిన్నగా ఒక గుహదగ్గర కొచ్చారు. ఆ గృహలో నుంచి కొంతదూరం వెళ్లగా, ఒక షాతాళ బిలం కనిపించింది, దానికో గంట వెల్రాడ గట్టబడిఉంది చిన్న వాడు, అన్నలను వడ్డున ఉండమని చెప్పి తాను ఒక నిచ్చెన నహంతో దిగేడు, వెళ్లగా వెళ్లగా ఒక మైదానం కనిపించింది ఆ మైదా నానికి కొంతదూరం, ఒక ఉద్యాన

వనం, దానిప్రక్కని, పెద్ద భవనం కనబడుతోంది చిన్న వాడు మెల్లగా అక్కడికెళ్లి అంతా చూచేలోపుగా ఒక్కమారుగా, వనం, భవనం, మారిపోయి ఒక సరస్సు క్రింద తయారైంది ఇ దం తా చాల ఆశ్చర్య మేసింది మెల్లగా చెరువు దగ్గర కెళ్లి నీరు తాగుదామంటె తిరిగి భవనంక్రింద మారిపోయింది.

చిన్నవాడు మెల్లగా భవనాల వైపు బయలుదేరేడు కొంతదూరం నుండి, ఏడ్పుల ధ్వనులు వినబడు తున్నాయి పోయి చూచే సరికి, ఇళ్లలో మనుష్యులులేరు, ఏడ్పులు మాత్రం వినబడు తున్నాయి. అలాగువెళ్లగా వెళ్లగా ఒక పెద్ద భవనం కనిపించింది ఆ భవనం దగ్గర ఒక ముసలి సిపాయి విచారంగా కూర్చున్నాడు చిన్నవాడు ఏమిటిసంగతి అని అడిగాడు ముసలి యిపాసి "తన రాజుని, ఎవరో బాణంతో కొట్టిరని, అది వీపున దూకుకు పోయిందని, ఎందరు తియ డానికి, ప్రయత్నించినా రాలేదని, ఎ వరు దానిని వదిలేలో వారే తీయాలని, లేనిఎడల రాజు అవసాన దశలో ఉన్నాడని" చెప్పేడు

"సరే పద! రాజు ఎక్కడున్నా డోచూపు. నా సాధ్యమైన పని చేస్తాను" అన్నాడు చిన్నవాడు.

ఆ ముసలి సిపాయి వెనుక చిన్న వాడు, రాజభవనము లోనికిపోయి అందరకు ఆశ్చర్యము కలుగుచటుల రాజుకి గుచ్చుకొన్న బాణం అతి సుఖవుగా, లాగేశాడు.

దానితో రాజుబధ సగం తగ్గి పోయింది తన ప్రాణాన్ని రక్షించిన

వానిని, అనేకవిధాలుగాకొనియాడి, వానిని రివరాలు కోరుకోమన్నాడు చిన్న వాడు మొదటి వరం, తన రాజ్యం దుర్మార్గుల చేతిలో ఉండి, దానిని, తన తండ్రిగారి కిప్పించమని కోరేడు రాజు సంతోషంతో, ఎల్లప్పుడు, తనకు స్నేహితునిగా ఉండునటులను, వారి రాజ్యంవారికి ఇప్పించడానికి ఒప్పుకున్నాడు

చిన్నవాడు రాజుదగ్గర శైవు తీసుకొని ఇంటికి పోవడానికి సిద్ధ మయేడు, ఇంతలో రాజుగారు, వచ్చి తనకు ప్రాణదానం చేసిన వీరు నకు విందార గించి పోవాలని చెప్పేడు చిన్నవాడు రాజుమాట కాదనలేక, సరే అన్నాడు

ఆ నాడు రాత్రి రాజు గారు గొప్పనిందు చేసేరు ఆ విందు సం దర్భంలో రాజు గారి ఏడు గురు కూతుళ్లు నృత్యం చేయడానికి ఏర్పాటు చేసేడు మంచివిందు సం దర్భంలో, ఏడుగురు, మంచి ఒట్ట లతో కళ్లు మిరుమిట్లు కొలిపేటట్లు నృత్యం చేస్తూన్నారు కొంతసేపు తరువాత విందు ముగిసిపోయింది.

చిన్నవాడు రాజుదగ్గర శైవు తీసు కొంటూ "రాజా నీ మాట ప్రకారం" తక్కిన ఏడు వరాల ఇప్పుడు కావలసి వచ్చింది మాకు రాజ్యానికి పోవడానికి ముక్తిలభించాలంటే మీ ఏడుగురు అమ్మాయిలను, సంతోష పూర్వకంగా మా ఏడుగురి అన్నలకు ఇచ్చిన ఎడల, మాకు విముక్తి అవుతుంది, మీకు, స్నేహములభిస్తుండన్నాడు

రాజు గారు యీ మాటలకు సంతోషించి "సరే నా కెట్టి

ముగ్గురు అన్నదమలలు

(వ పేజీ తరువాయి)

శక్తిచేత అవన్ని పండ్ల చెట్లగా మార్చేసి పెద్దవానిని ఆశీర్వదించి తతిమ్మాయిద్దరిని తీసుకొని బయలుదేరాడు.

ఆ ముగ్గురు వక బయలు ప్రదేశ నము కొచ్చారు. లభ్యమైన ఆముని రెండవ వాణ్ణి పిలిచి 'ని కేం కావాలో తెప్ప' మన్నాడు రెండవ వాడు "మహాత్మా! నాకు గోసంపద

అభ్యంతరం లేదు, కాని మాస్కెల ఇష్టం కనుక్కుంటాను, వారు ఇష్టపడినవడల తప్పక ఇస్తాను" అన్నాడు.

రాజు పిల్లలను అడుగగా, వారు సంతోషంతో ఒప్పుకొన్నాడు. రాజు కొంత యరివారం, పిల్లల్ని చిన్నవాని వెంట పంపేడు

చిన్న వాడు 7 గురు పిల్లల్ని వెంటబెట్టుకొని బిలం దగ్గరకొచ్చి గంట వాయిచేడు కామయన్న అన్న దమ్ములు, వెంటనే నిద్దన లోపలికి దింపేరు ఒకరి తరువాత ఒకరునిచ్చెనగుండా వైటికి వచ్చారు

ఏడుగురు అన్న దమ్ములు ఏడుగురి పిల్లలను వెండ్ల ఆజారు తిన్నగా కొంత యరి వారంతో, తండ్రిగారి దగ్గరకువచ్చి, అక్కడ కొంత సైన్యాన్ని తీసుకొని రణసింగు పైబడి వాడిని, వాడి మంత్రవేత్తయగు ప్రచండ భైరవుని చంపి తిన్నగా, తన తండ్రిని సింహాసనం మీద కూర్చో బెట్టేరు ఏడుగురు కన్యలకు అతివైభవంగా వివాహం జరిపేరు అంతా సుఖంగా కాలక్షేపంచేస్తూన్నారు

కలిగేట్లు అనుగ్రహించమన్నాడు 'సరే'నని వానికి గోసంపద కలిగేట్లు చేసి మూడవవాణ్ణి తీసుకొని బయలుదేరాడు

కొంత దూరం వెళ్లిన తరువాత మూడవవాడు తన మంచి గుణం వుట్టిపడే లాగ 'మీ దయ వుంటే చాలు, నా కింకేమి అక్కరలేదు అని అన్నాడు, కాని ఆ సన్యాసి బలవంతపర్చగా గుణవంతు రాలైన భార్యను వెళ్లాడేట్లు, చెడు అలవాట్లు లేకుండా వుండేట్లు కోరుకొన్నాడు ఆలాగేనని అతనికి మంచి గుణవంతు రాలైన పిల్లను పెండ్లి చేసి ఆశీర్వదించి తన దారిని తాను పోయాడు.

కొంత కాలము జరిగిన తరువాత ఆ సన్యాసి వాళ్లని తిరిగి పరీక్షించ దలచి వెరేరూపంతో మొదటివాని దగ్గర కొచ్చాడు

పెద్దవాడు పళ్ల వ్యాపారముచేసి బాగా డబ్బు సంపాదించాడు ధనవంతుడైనప్పటినుంచి అతను లోభిగా మారాడు బీద సాదలను ఏ మాత్రం కనికరించుట లేదు ఆ సన్యాసి అతని వద్దకు వెళ్లాడు. సన్యాసి రావటముచూసి ఏమడుగు తాడోనని షనివున్న వాడిమాదిరిగా అటు యిటు తిరగటం ప్రారంభించాడు అయినా ఆ సన్యాసి అతని వద్దకు వెళ్లి రెండు పండ్లు తినటానికి యిస్తావా నాయనా! అని అడిగాడు, "ఓ! హోప్రతివాడికి పండ్లుదానము చేస్తే నావ్యావారము దివాలా తీస్తుంది వెళ్లు పండ్లు లేవు గిండ్లు లేవు" అనికసిరాడు ఆ సన్యాసి వానిలోభానికి కోపించి వాడి పండ్ల

తోట మునుకటిలాగ అడివి అగు నట్లు శపించాడు. తక్షణమే ఆ పండ్ల తోట అడవిగా మారింది పెద్ద వాడు ఏడుస్తూ కూలబడ్డాడు

రెండవ వాడు కూడ మొదటి వాడిలాగ ధనవంతుడైనాడు వాడు కూడ ధనం రావటంతోటే తన పూర్వస్థితిని మరచాడు సన్యాసి వాడిదగ్గరికి వెళ్ళి 'నాయనా! కానిని పాలిస్తావా' అని అడిగాడు. వాడు కూడా తన లోభత్వాన్ని మాపుతూ "లేవ"న్నాడు సన్యాసి వాణ్ణి కూడా శపించాడు సన్యాసి శాపమువల్ల వాడిగోసంపద మాయమైంది.

మూడవవాడు మాత్రం తన అన్నలాగ లోభికాక వచ్చేపోయే అతిథి అభ్యాగతులకు తనకున్న దాంట్ల వారికి పెట్టి తృప్తి పరచే వాడు వాడిభార్యకూడా మొగుడికి సాయపడుతూ మంచిగా సంసారము వెళ్ల దీస్తున్నారు.

అక్కడికి ఆ సన్యాసివచ్చాడు. వాళ్లు అతనినిచూసి చాల సంతోషించి నమస్కరించి అతనికి అధితి పూజచేశారు ఆ సన్యాసి వాళ్లమంచి తనమునకు సంతోషించి వాళ్లు ఐశ్వర్యవంతు లగు నట్లు గా వరమిచ్చాడు సన్యాసి వాళ్లకు వాళ్ల అన్నల సంగతి చెప్పగా చాల చింతించి తిరిగి ఎల్లానా వాళ్లు సన్మార్గములోకివచ్చునట్లు అనుగ్రహించమన్నాడు సరేనని దీవించి సన్యాసి తన మార్గము అనుసరించాడు.

మొదటిద్దరుకూడా బుద్ధి తెచ్చుకొని అప్పటినుంచి అతిథి అభ్యాగతులకు సేవ చేస్తూ ధన వంతులై సుఖంగా కాలక్షేపము చేశారు